

[Formanden.]

institutter har afgivet betænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Den første sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændringer af lov om folkeskolen.

(Første behandling findes i tidenden sp. 1040, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 677).

Der var stillet 31 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet følgende ændringsforslag:

Af *Petra Petersen, Ragnhild Andersen, Alfred Jensen og Aksel Larsen*:

Til § 10.

1) I den foreslåede affattelse af lovens § 12, stk. 1, sidste linje, efter „klasser“ indsættes: „samt særklasser“.

Til § 34.

2) I den foreslåede affattelse af lovens § 43, stk. 2, udgår „; det stilles da med hensyn til undervisningspligtens indtræden og ophør, som om det var fyldt 7 år før skoleårets begyndelse“.

Formanden: Sammen med denne sag foretages den sidste sag på dagsordenen, nemlig:

Anden behandling af forslag til lov om gymnasieskoler.

(Første behandling findes i tidenden sp. 1040, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 677).

Der var stillet 8 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Udvalgets ordfører (Horn): Ingen kan være i tvivl om, at det er med oprigtig

glæde, flertallet i dag kan anbefale en række ændringsforslag til de to skolelovsforslag, som her er til anden behandling.

Næsten alle udvalgsmedlemmer har gjort hele felttoget med i de 4 år, der er forløbet, siden daværende undervisningsminister Bomholt fremsatte det såkaldte midterlinjeforslag, som på flere områder falder sammen med det, som nu skulle blive til lov.

Når det er lykkedes at samle et overvejende flertal om det, der nu foreligger, skyldes det selvfølgelig, at de grupper, som står bag, har haft samme målsætning. Vi har bøjet vore meninger mod hinanden for at nå frem hertil; og således må det naturligvis altid være, når folk med forskellige meninger går i gang med løsningen af en opgave. Heraf følger selvfølgelig også, at ingen har fået alle sine ønsker opfyldt; man har samlet sig om den løsning, der er fundet forsvarlig, og som efter vor mening vil betyde et fremskridt i arbejdet for at stabilisere vore folkeskoler, således som målet har været, siden skoledebatten rejstes for 10 år siden.

Vi kan kun beklage, at det ikke har været muligt at samle hele udvalget trods de store indrømmelser, der nu er gjort over for lærerorganisationerne, og det vil også sige over for mindretallet, som har fulgt en række af de synspunkter op, som lærerorganisationerne har givet udtryk for, navnlig naturligvis vedrørende gymnasieskolen.

Jeg kan kun beklage den opståede usikkerhed hos Danmarks Lærerforenings hovedbestyrelse angående det forlig, som organisationens forhandlere og ministeren nåede frem til her i april måned, og som vi repræsentanter for grupperne havde lejlighed til at overvære ved en forhandling den 15. april hos ministeren. Jeg mener, at både referatet af disse forhandlinger og de stillede ændringsforslag med bemærkninger dækker det, vi talte os frem til under mødet på grundlag af de skriftlige udformninger, der var givet til Danmarks Lærerforening. Jeg mener, at drøftelsen var så indgående, at der ikke skulle være tvivl om forståelsen.

Alle de ting, som er nævnt i den af Danmarks Lærerforening den 11. maj d. å. vedtagne resolution, var med i drøftelserne og blev grundigt uddybet. De 3 dispensationsmuligheder, der indeholdes i ændringsforslag